Melk, um 1470

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36451
Copyright: Melk, Benediktinerstift

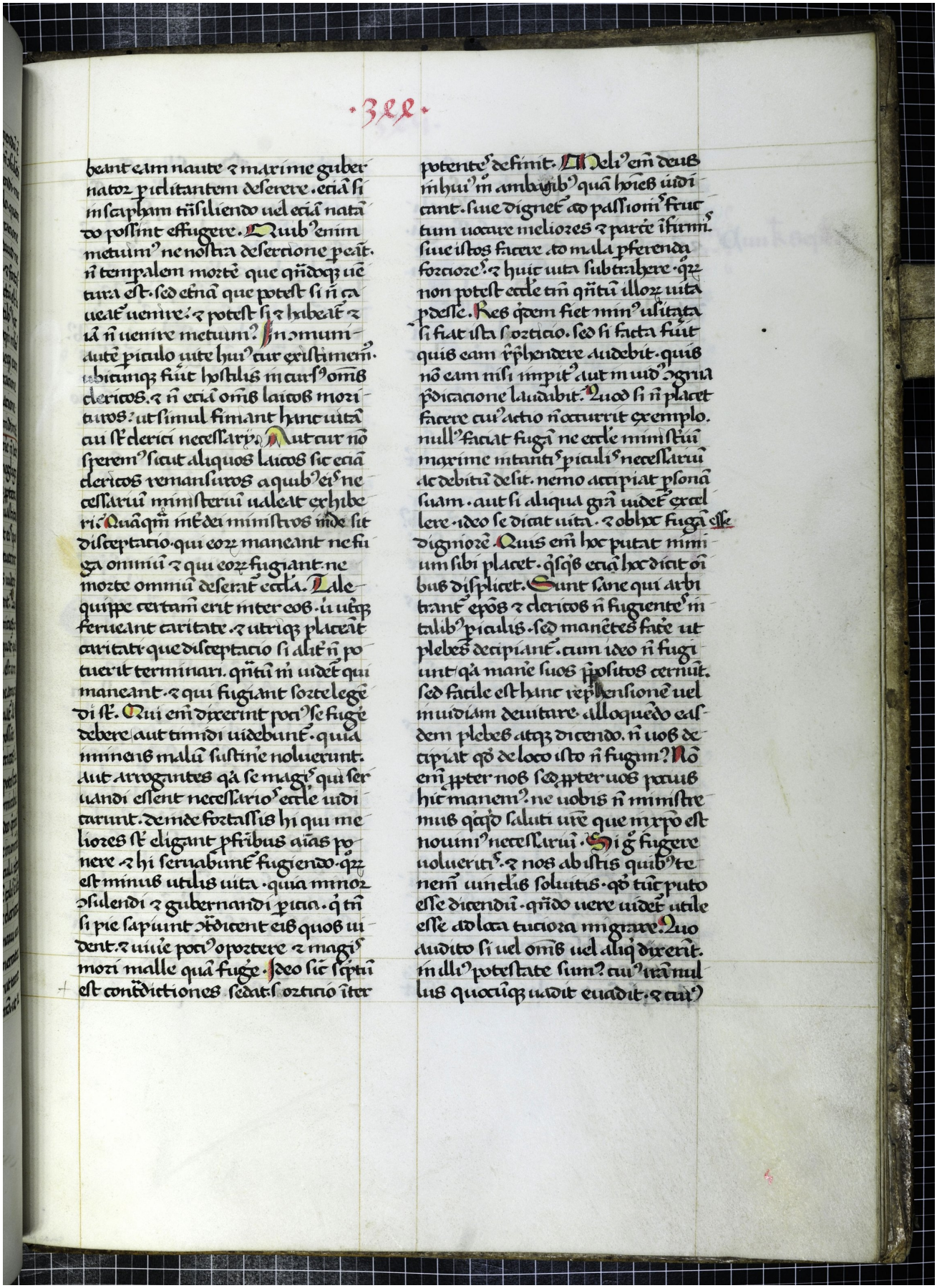

·344·

beant eam naute ⁊ maxime guber
nator pericitantem deserere. etiã si
m scapham trisiliendo uel etiã natã
do possint effugere. Quib⁹ enim
metuim⁹ ne nostra deseritione peãt.
ñ temporalem mortẽ que q̃ndoq̃ uẽ
tura est. sed etnã que potest si ñ ca
ueat uenire. ⁊ potest si ⁊ habeat ⁊
iã ñ uenire metuim? In omnium
autẽ periculo uite hui⁹ cur existimem.
ubiumq̃ fuit hostilis in cur⁹ omb
clericos. ⁊ ñ etiã omb laicos mori
turos? ut simul finant hanc uitã
au st clerici necessarij? Aut cur nõ
sperem⁹ sicut aliquos laicos sic etiã
clericos remansuros a quib⁹ eis ne
cessariũ ministeriũ ualeat exhibe
ri? Quãqm̃ int dei ministros inde sit
disceptatio. qui eor maneant ne fu
gã omniũ ⁊ qui eor fugiant ne
morte omniũ deseant ecclã. Tale
quippe certamẽ erit inter eos. i uetq̃
feruebant caritate. ⁊ utriq̃ placeãt
caritati que disceptatio si aliter ñ po
tuerit terminari. q̃ntũ in uidet qui
maneant. ⁊ qui fugiant sorte legẽ
di st. Qui enim dixerint pori se fugẽ
debere aut timidi uidebunt. quia
minens malũ sustinẽ noluerunt.
aut arrogantes qã se magis qui ser
uandi essent necessario ecclẽ uidi
tarunt. dende fortassis hi qui me
liores st eligant pfibus aias po
nere. ⁊ hi seruabunt fugiendo. qr
est minus utilis uita. quia minor
osulendi ⁊ gubernandi pica. q̃ tm̃
si pie sapiunt ꝗdicent eis quos ui
dent. ⁊ uiuẽ pori oportere ⁊ magis
mori malle quã fugẽ. Ideo sic septũ
est contradictiones sedat. sortitio iter
potentes definit. Deli⁹ enim deus
in hui⁹ in ambigib⁹ quã homes uidi
cant. siue dignet ad passionis fruc
tum uocare meliores ⁊ parcẽ infirmis
siue istos facere ad mala pferenda
fortiores. ⁊ huic uita subtrahere. qr
non potest ecclẽ tm̃ q̃ntũ illor uita
pdesse. Res quidem fiet min⁹ ulitata
si fiat ista sortitio. sed si facta fuit
quis eam rephendere audebit. quis
nõ eam nisi impit⁹ aut in uid⁹ ogniã
pdicatione laudabit. Quod si ñ placet
facere cui⁹ actio ñ occurrit exemplo.
null⁹ faciat fugã ne ecclẽ ministriũ
maxime in tanti⁹ pericul⁹ necessariũ
ac debitũ delit. nemo accipiat psonã
suam. aut si aliqua grã uidet excel
lere. ideo se dicat uita. ⁊ oblit fugã esse
dignior. Quis enim hoc putat mini
um sibi placet. q̃sq̃s etiã hoc dicat oi
bus displicet. Sunt sane qui arbi
trant epos ⁊ clericos ñ fugiente in
talib⁹ pericul⁹. sed manẽtes facẽ ut
plebes decipiant. cum ideo ñ fugi
unt qã manẽ suos ꝓpositos cernũt.
sed facile est hanc rephensionẽ uel
in uidiam deuitare. alloquendo eas
dem plebes atq̃ dicendo. ñ uos de
cipiat qd de loco isto ñ fugim? Nõ
enim ꝓter nos sed ꝓter uos pcuis
hic manem⁹. ne uobis ñ ministre
mus qãd salutiferẽ que m̃ pro est
nouim⁹ necessariũ. Si g̃ fugere
noluerit⁹. ⁊ nos ab istis quib⁹ te
nem̃ uinculis solutis. qd tũc puto
esse dicendũ. qñdo uere uidet utile
esse ad loca tuciora migrare. Quo
audito si uel omb uel aliq̃ dixerit.
in illi⁹ potestate sum? cui⁹ ira mul
lus quocũq̃ uidit euadit. ⁊ cui⁹